

a) dla urzędników ambulansowych	1 mk. 80 f.
b) dla samodzielnych kierowników ambulansów drugorzędnych (ambulansów konduktorskich)	1 " 60 "
c) dla woźnych ambulansowych	1 " 40 "
d) dla konwojantów poczty kolejowej	1 " 20 "

Za późniejszy wyjazd ze stacji wyjściowej ani za wcześniejszy powrót w stosunku do planowego odjazdu i przyjazdu pociągów nie potrąca się przypadających należitości.

§ 4. Należitości ambulansowe względnie konwojowe wypłaca się za każdą jazdę po jej dokonaniu, a wypłaty uskutecznia oddział kasowy przedsiębiorstwa ambulansowego na podstawie „rachunku wypłaconych należitości ambulansowych”.

§ 5. Na czas pobierania dodatku drożyznianego otrzymywać będą funkcjonariusze, pełniący służbę w pocztach ruchomych, uzupełnienie wynagrodzenia godzinowego, wymienionego w § 3 niniejszego rozporządzenia. Wysokość tego uzupełnienia ustala się wedle § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 20 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. 1921 r. № 5 poz. 26).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1921 r. Równocześnie trąca moc obowiązującą dotychczasowe przepisy co do wynagrodzenia godzinowego dla pocztowych funkcjonariuszów ambulansowych.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski

Minister Poczty i Telegrafów:

Stesłowicz

360.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 28 kwietnia 1921 r.

w przedmiocie podjęcia wzajemnego pocztowego ruchu paczkowego między Polską a Austrią.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Pr. P. P. № 44 poz. 310) zarządzam co następuje:

§ 1. Wzajemny ruch pocztowy paczkowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austriacką podejmuje się z dniem 15 maja 1921 r.

§ 2. Na razie dopuszczone zostają tylko paczki zwykłe bez podanej wartości; wobec tego nie wolno nadawać paczek: z podaną wartością, paczek za pobraniem, paczek bez pobrania cła i paczek pilnych. Waga pojedynczej paczki nie może przekraczać 5 klg.

§ 3. Obrót towarów i przedmiotów między obydwojma krajami, za pomocą paczek pocztowych, odbywa się na zasadach i warunkach, wymienio-

nych w § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 lutego 1921 r. w przedmiocie wzajemnego pocztowego ruchu paczkowego między Polską a Czechosłowacją (Dziennik Ustaw № 35 1921 poz. 207).

Pozwolenia na wywóz i przywóz towarów zakazanych w Austrii wydaje „Centrala zezwoleń na przywóz, przewóz i wywóz towarów w Wiedniu” „Centralstelle für Ein-Aus und Durchfuhrbewilligungen in Wien”.

§ 4. Opłaty pocztowe muszą być uiszczane z góry przy nadaniu i wynoszą:

za 5 klg. paczkę zwykłą	100 mk.
„ 5 „ „ ochronną	150 „
„ 5 „ „ pospieszłą zwykłą	140 „
„ 5 „ „ „ ochronną	190 „

§ 5. Odszkodowanie za paczki, w razie ubytku, uszkodzenia lub zaginięcia, wypłaca się w następującej nieprzekraczalnej wysokości:

1) za paczkę do wagi 1 klg.	10 fr.
2) „ „ od 1 do 5 „	25 „
3) „ „ 5 „ 10 „	40 „

albo równoważnika tych kwot w monecie krajowej.

Minister Poczt i Telegrafów:

Stesłowicz

361.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 15 maja 1921 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. w przedmiocie wypłaty zastępczej pewnych kategorii wierzytelności, należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich, austro-węgierskich i austriackich b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych. (Dz. Ust. R. P. 1920 r. Nr. 70 poz. 465).

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. w przedmiocie wypłaty zastępczej pewnych kategorii wierzytelności, należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich, austro-węgierskich i austriackich b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70 poz. 465) zarządza się co następuje:

§ 1. Do wypłaty zastępczej nadają się jedynie wierzytelności:

a) do których zaspokojenia zobowiązany jest niemiecki, względnie były austriacko-węgierski lub austriacki Skarb, a które powstały na obszarze byłego zaboru rosyjskiego lub austriackiego, z działalności władz okupacyjnych, względnie zaborczych niemieckich, austriackich lub austriacko-węgierskich.

Jako miejsce powstania wierzytelności uważa się miejsce siedziby byłej władzy zaborczej lub okupacyjnej, do zarządzenia wypłaty powołanej, a w wypadku, gdyby miejsce to znajdowało się poza obszarem b. zaboru rosyjskiego lub austriackiego—miejsce, w którym świadczenie, stanowiące tytuł wierzytelności, zostało faktycznie wykonane;

b) które przysługują obywatelom Państwa Polskiego lub polskim osobom prawnym, oraz w czasie powstania przysługiwały osobom, które są obecnie obywatelami Państwa Polskiego.